

den nærmere Overveielse af Sagen vilde kunne enes om den Fremgangsmaade, der skulde benyttes. Dette giver mig et Haab om, at den ærede Ordfører i Forening med de Dørg, som have stillet Forslaget, ikke ville holde saa fast paa Gjennemførelsen af den Tanke, der ligger i deres Lovforslag, at de skulde lægge Hindringer ibeten for en Ordning, hvortil man kunde erholde Regjeringens Samstemning. — Med Hensyn til Lovforslagets mere særegne Indhold har jeg en Bemærkning at gjøre foruden den, der er fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring). Han har forstaaet Bestemmelsen i § 1: „Naar et Embede i Folketirken som Sognepræst eller Capellan bliver ledigt“ saaledes, at disse Udtryk netop vare valgte for derved at udelukke Personel-Capellaner, men ved at sammenligne dette Lovudkast med det i forrige Session forelagte, er jeg kommen til den Tro, at Udtrykkene her ere stillede saaledes, for at Loven ogsaa skulde omfatte Personel-Capellaner, idet der i det i forrige Session indbragte Lovforslag udtrykkelig var Tale om Sognepræster, residerende Capellaner og Capellaner pro loco. At indbrage Personel-Capellaner under Loven vilde jeg imidlertid fra flere Sider ansee for at være særdeles uheldigt, allerede i Betragtning af det hele Forhold, som nødvendigviis maa finde Sted mellem Sognepræsten og Capellanen, der ved særegne Baaud skal knyttes til Præsten og hans Huus, men det vilde ogsaa være i Strid med mangfoldige deels ved høiere Afgjørelse og deels ved Sædvane indførte Regler med Hensyn til Capellaner, baade under deres Forhold som saadanne og ligeoverfor, hvad der senere knytter sig dertil, s. Ex. med Hensyn til den Forpligtelse at tage Stilling andetsteds som Capellan, naar de ere tjenstledige. Dette Forhold vil saaledes ikke kunne drages ind under Loven uden en gennemgribende Forandring i en stor Deel Lovbestemmelser, som berøre dette Punkt, men jeg skal naturligviis afvente en Udtalelse fra de ærede Forslagsstillere om, hvorvidt de enten have meent, at Personel-Capellaner skulde være indbefattede under Loven eller ikke. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 om Bistoppens og Proustens Be-

mærkninger til Ansøgningerne vilde jeg ogsaa finde Anledning til nogle Erindringer, navnlig i Henhold til Loven af 2den Februar forrige Aar om Erklæringens Meddelelse, men dette hører til de mere underordnede Punkter, som efter min Overbeviisning meget let vilde kunne ordnes, naar man forresten maatte blive enig om Loven i det Hele.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg beklager, at jeg skal opholde det høie Thing, nu det er saa silde. Men det er mit Ønske, ligesom jeg haaber, at det ogsaa er Thingets Ønske, at der endnu i dette Møde maa gjøres en Udtalelse fra min Side. Jeg skal bestræbe mig for at være kort.

Det, som lige først har vakt min Betænk- lighed ved dette Forslag, var Begrundelsen, eftersom det gjentagende er blevet støttet til, at der fra Regjeringens Side var forelagt et Forslag om Valg- og Hjælpenemigheder, saa nu maatte man sørge for, at ogsaa Majoriteterne stete deres Ret ligesaavel som, ja, i constitutionel Henseende vel endog fortrinnsviis, fremfor Minoriteterne. Dette Punkt er imidlertid allerede berørt af to meget ærede Talere, Rigsdagsmændene for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) og for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), saa jeg behøver vistnok for mit Vedkommende blot at tilføie en ganske kort Bemærkning, som er den, at naar man gjør en Indrømmelse til en lille Kreds, der tilbyder at gjøre ganske særlige Opoffrelser for at naae den, og som derved godtgjør, at det er den alvorligt om at gjøre at opnaae et vist Gode, saa er det i mine Tanker den forunderligste Slutning, man deraf kan udbrage, at sige: ja, saa skal der, for at alle de andre Kredse, som ikke have gjort saadanne Opoffrelser, ikke have tilbudt at gjøre deslige, ja som ikke gjøre Forbring paa en saadan Indretning, træffes Anstalter af lignende Art, blot for at Majoriteten kan stee sin Ret. Jeg forstaaer ikke reittere, idet jeg stræber at see Sagen ganske jævnt og simpelt, end at, naar vi staae i Begreb med, — hvilket jo forøvrigt endnu er tvivlsomt, og berører paa mange Behandlinger i alle Dele af den lovgivende Magt, — at staffe Minorite-